

نویسد

(فوق العاده)

(وابسته به حزب توده ایران)

شماره ۱۰ چهارشنبه ۲۱ دیماه ۱۳۵۶

تیرباران وحشیانه مردم قم

هجوم پلیس اجتماع مردم راموقتا بهم زد، اما ساعتی بعد - اجتماع بزرگتری در برابر در شرقی حرم حضرت معصومه بوجود آمد. گروهی بسوی خانه آیت الله شریعتمداری و گروه دیگری به طرف منزل آیت الله کلبایگانی به راه افتادند. این موج های انسانی تا شبانگاه خیابانهای قم را در نور دیدند. پس از نماز عشاء در مسجد اعظم، تظاهرات گسترده تر شد. بسیاری از زنان نیز به این سپاه به ستوه آمده پیوستند. در صحن مسجد، تلی از روزنامه بولتنی اطلاعات انباشته و مردم در آن آتش انداختند. مردم با این کنایه، دروغ را میسوزانند.

صبح روز ۱۹ دیماه تظاهرات با اعتصاب وسیعی همراه شد. بازار قم و حجره ها و فروشگاههای واقع در خیابان بسته شد. حوزه علمیه تعطیل شد و جمعیت رویه فزونی، چون رودخانه ای در - بستو کویچه ها و خیابانها، به حرکت در آمد. دارالتبلیغ اسلامی نیز اعلام تعطیل کرد و تمامی طلبه ها به تظاهر کنندگان پیوستند هر چه بر حجم قیام کنندگان افزوده میشد، برق تفنگ ها و مسلسل های بیشتری در مسیر مردم به چشم میخورد. از غروب، هجوم گرازا شروع شد.

در خیابان بهار، پشت مدرسه حجتیه و چهار راه بیمارستان بارانی از گلوله به روی مردم باریدن گرفت. نمایش اعتراضی در خون غرق شد، اما خون مبارزان، بر حریق خلقی دامن زد. تظاهر کنندگان با مشت های گره کرده به کمین گاه مسلسل ها و تفنگ ها حمله بردند. بیش از دو ساعت مشت ها با تفنگ ها جنگیدند. و وقتی سکوت و تاریکی شبانه بر شهر سلحشور سایه انداخت، انبوهی شهید در خون خود می تپیدند و بیش از صد مجروح در روی آسفالت خیابانها بر جای مانده بودند.

آمار شهدای حادثه قم را شاهدان عینی بیش از ۲۰ نفر ذکر کرده اند اما از سرنوشت دهها بازداشت شده، اطلاعی در دست نیست. (رادیوی بی. بی. سی. لندن آمار بازداشت شدگان حادثه قم را ۲۰ نفر ذکر کرده است.)

در جریان زد و خورد های خونین قم، مردم عصبانی دکه های - روزنامه، اطلاعات، مراکز نمادی حکومت فاشیستی و محل حزب شه فرموده رستاخیز را در هم کوبیدند.

دیرروز ۲۰ دیماه شهر زخم خورده، قم عزای عمومی اعلام کرد. سراسر شهر تعطیل شد و علیرغم یورش سببانه دشمنان و تفنگ

گلوله باران کردن وحشیانه مردم در خیابانهای قم، بار دیگر با قاطعیت و روشنی نشان داد که بین رژیم گانگستوی شاه ساواک و خلقهای ایران، در ربائی از خون فاصله است. این جنایت هولناک و داغ ننگ تازه ای بر پیشانی حکومت غاصبی زد که با کودتای یانکی های امپریالیست بر میهن ما تحمیل شده و ادامه هر روز از حیات پیر ارباب خود را با سلاخی کردن آزادی و حقیقت و عبور از زندانها و شکنجه گاهها و از روی جنازه گرامی ترین فرزندان و شهدای خلق تأمین میکند.

فاجعه قم مانند تمامی رویدادهای دیگر با تحریف بیشتر مانده و در هیأتی آمیخته به کذب و دروغ و روزنامه های ساواک زده گوسفندی منعکس شد. اما خون شهدا را نمی توان با لای و - لجن پوشاند. صدای شهید صدای حق و ایمان است و این صدا حتی از فرای گهر و اعناق مرگ، وطنین میاندازد و به مبارزان و مجاهدان زرمناه حق و باطل، نیرو و الهام می بخشد.

قیام به خون کشیده قم از روز ۱۷ دیماه آغاز شد. تظاهرات گسترده مردم، بانگ اعتراض به رژیم اختناقی و نقش کثیف شاه به عنوان نوچه امپریالیسم آمریکا و دلال اسرائیل صهیونیست و در سرهم بندی کردن بحران خاورمیانه به زیان خلقهای عرب و فلسطین بود. این نمایش خشمگین و محکوم کننده، به برخورد های پراکنده ای با گروه ها و داروفاهای شاه انجامید.

رژیم به جای پاشیدن آب بر حریق که فروخته بود، باروت در آن ریخت. در حالیکه شاه از طرف امپریالیسم آمریکا به ما هویت صر میرفت تا به نیرو و وسوسه دلارهای نفتی ایران، - توطئه " سادات - بگین" را علیرغم مقاومت و مخالفت خلقهای عرب و حتی محافظان واقع بین صر، از بین ببرد، روزنامه فرمایشی اطلاعات به اشاره ساواک طی مقاله متعفی از کوششهای استعمار علیه ایران سخن گفت و در یابوهای خود، مرجع مبارز شیعیان جهان آیت الله خمینی را به باد تهمت و استهزا گرفت این دهن کجی به مردم آزاد مای بود که از فشار خیانت و تپه کاری و فساد و جپاول و نیرنگ رژیم راهزنان و قدارمندان به جان آمد مانند و جهان را با صدای اعتراض خود پر کرد مانند.

فرای آن روز افواج خشمگین مردم در اطراف حرم و میدان آستانه گرد آمدند. آنها علیه " یزید زمانه" و تبعید آیت الله خمینی شعار میدادند. مشت ها گره کرده بود، چهره ها دژم و قلب ها، نارنجک های آماده انفجار ...